

Иван Вазов

От всите крайще и земи

От всичте крайще и земи
аз България най обичам;
макар по цветни й хълми
да няма злато и ялмази,
но има правда, хляб и вино
и млади, гиздави моми.

От вси народи в тоя свет
аз българите най обичам;
макар че хулят ги навред
и днес безславно те живеят,
но прав дух имат, бог търпене,
надежди светли занаяред.

От вси невести и жени
аз българките най обичам;
с кокетски дух не са они,
но те са спретни домакини
и вярноост, хубоост, драголюбноост
са техни първи добрини.

От вси историй, штоо знам,
аз българската най обичам;
макар на чужденци едвам
известна е, но тя ме прави
ту сълзи от тъга да лея,
ту на възторг да се предам.

От всичките язици аз
си българският най обичам;
не е прочут, но всекии час
на него плачат и се радват
вси мои братя и е сладък,
кога момите пеят в нас.

П... 21 май 1874

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8438>]